

ژورنالیست

مریم دلیر صابر جلالی

تابستان ۱۳۹۶

نشر شادان

گروه فرهنگی انتشاراتی

انتشارات شادان

دفتر مرکزی:

تهران، کوی نصر (گیشا)، خیابان جوادفاضل جنوبی.

شماره ۱۰۲. تلفن: ۸۸۲۶۷۲۹۸ - ۸۸۲۴۱۰۲۰

www.shadan-pub.com

shadan@shadan-pub.com

ژورنالیست

نویسنده: مریم صابر جلالی

نوبت چاپ: اول - تابستان ۱۳۹۶

ویراستار: مژگان معصومی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۶۸-۳۹-۸

کتابخانه ملی: ۴۴۷۹۶۷۱

تراژ: ۵۰۰ جلد

قیمت: ۴۰۰۰۰ ریال

یادآوری: کلیه حقوق این اثر متعلق به انتشارات شادان می باشد. هرگونه استفاده از آن با مجوز نامبر مجاز است.

غیرمجاز برای

دانلود رایگان

استفاده از کتاب های شادان برای قرار دادن در سایت های مختلف به هر شکل غیرمجاز و به دور از اصول اخلاقی است.

دلیر صابر جلالی . مریم

ژورنالیست - نویسنده: مریم دلیر صابر جلالی

تهران: شادان ۱۳۹۵ ۶۱۲ صفحه /

(ارمان ۱۳۱۰)

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۶۸-۳۹-۸

ISBN: 978-600-7368-39-8

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

داستانهای فارسی - قرن ۱۴

PIR ۸۰۴۴ / ۷۵ ۹

۱۳۹۵

۸۳/۶۲

۴۴۷۹۶۷۱

کتابخانه ملی ایران

اخلاق عاشقانه در جدایی

دنیای مدرن عوارضِ مدرن خود را دارد، چه ما دوست داشته باشیم و چه نه! مدتی است از باب شدن مراسمی بنام جشن طلاق می‌شنویم و می‌خوانیم. دو نفر که به هر علتی نتوانسته‌اند با هم ادامهٔ راه دهند در حضور دوستان و فامیل مراسم و جشنی برگزار می‌کنند و به این طریق از هم جدا می‌شوند - و این موضوع را به اطلاع همگان می‌رسانند، چیزی شبیه به جشنی که برای ازدواج گرفته‌اند!

به دست غلط بودن این مراسم کاری ندارم اما یک نکتهٔ پنهان در پس این کار هست که فارغ از جشن گرفتن و تظاهر بمبادی باید مورد توجه قرار داد. در واقع چرا ما عشق را تنها در محدودهٔ به هم رسیدن تعریف می‌کنیم؟ آیا عشقی یک خصلت است یا یک رفتار؟ اگر عاشق شدن (یا منتر عاشقی) دارای آداب و رسومی است پس چرا همین آدم باشد اگر به هر دلیلی نتوانست با معشوق خود سر کند، می‌خوابد زمین و زمان را به هم بریزد؟

من تصور می‌کنم اگر معتقد باشیم که عشق ورزی در هر جامعه‌ای رسم خود را دارد، پس هر کس در عاشق شدن دارای رفتاری اخلاقی متناسب با محیط زندگی خود است. در شروع یک عشق خود را مبادی آداب و دارای ظرافت نشان می‌دهیم و مراقب هستیم کاری نکنیم که طرف مقابل برداشتی منفی از ما داشته باشد، حتی به برخی از ویژگی‌ها تظاهر می‌کنیم. حال، من

آداب‌دان که هزار کلام زیبا برای معشوق سر می‌دهم چگونه است که هنگام جدایی به یکباره تغییر شخصیت می‌دهم و بی‌ملاحظه میشوم!

اگر سرانجام رابطه‌ای از هم گسستن بود آیا حق داریم با رفتاری سخت، بی‌ادبانه و تند آن روی دیگر خود را نشان دهیم؟ یا حتی تظاهر به بداخلاقی و خسونت کنیم!

آن جشن جدایی و طلاق اگر برای برخی از ما عجیب و غیرقابل درک به نظر می‌رسد اما لااقل این مفهوم را دارد که دو نفر مثل همان روزهای اول که تصمیم می‌نهند عاشق یکدیگر هستند، حالا هم با رعایت اصول انسانی و تظاهر به آداب‌دانی - در جدایی - تصمیم به ترک رابطه گرفته‌اند. کار آنها چه ناپسند و چه پسندیده (از دیدگاه‌های مختلف) اما معنایی دارد که فهمیده‌اند رابطه‌شان ختم شده ولی می‌خواهند شخصیت‌های خود را حفظ کنند و جدایی، دلیلی نمی‌شود برای نشان دادن چهره‌ای دیگر از خود: چهره‌ای زمخت، خشن و حتی عصیانگر.

به هر حال حفظ آداب و رفتار انسانی در هنگام جدایی نشان دهنده بلوغ فکری آدم‌هاست، چه جشنی برای آن رفته شود و چه بی‌سر و صدا پایان یابد. مهم رفتاری است که اشخاص در آن مقطع از خود نشان می‌دهند.

قصه امروز ما اگر مستقیم با مطلب بالا مرتبط نباشد اما در مورد رسم عاشقی در با هم بودن یا نبودن نیم‌نگاهی به آن دارد. بوده با چیدن افراد در موقعیت‌ها، به عکس‌العمل‌های آنان پرداخته است که احتمالاً برخی از ما تجربه‌اش کرده‌ایم. همراه او شوید و نگاهی را بیازمائید.

بهمن رحیمی

مرداد ماه ۱۳۹۶ - تهران

لینا لعلی